Dál ten příběh zná jen vodopád - Vondráčková, Helena

V loužích stíny se už dlouží,
v kvítkách slunce zhasíná.
Vzhlíží ke mně, když se blíží,
lásku zaklíná a tak začíná,
co má se stát.

Dál ten příběh zná jen vodopád,
dál ten příběh zná jen vodopád,
vodopád nic neprozradí,
jen tak šplíchne do kapradí,
zamlčí to, co mi nedá spát.

Blýská, na časy se blýská,
přítmím zvoní klekání.
Vítám, polibkem ho vítám
a tak začíná a tak začíná, co má se stát.

Dál ten příběh zná jen vodopád,
dál ten příběh zná jen vodopád,
vodopád nic neprozradí,
jen tak šplíchne do kapradí,
zamlčí, to co mi nedá spát.

Loukám vítr píseň brouká,
mráčkům ptáci vypráví.
Stírám z dlaní, které svírám,
pocit bodavý a vy jste zvědaví,
co má se stát.

Dál ten příběh zná jen vodopád,
dál ten příběh zná jen vodopád,
vodopád nic neprozradí,
jen tak šplíchne do kapradí,
zamlčí, to co mi nedá spát.

Dál ten příběh zná jen vodopád,
dál ten příběh zná jen vodopád,
zůstává dál němou stěnou,
usmívá se bílou pěnou,
vodopád je věrný kamarád.

Dál ten příběh zná jen vodopád,
dál ten příběh zná jen vodopád,
zůstává dál němou stěnou,
usmívá se bílou pěnou,
vodopád je věrný kamarád.